

HET TANDHEELKUNDIGEN-WETSONTWERP

De Memorie van Antwoord

Gelijk men zich herinnert was de grief van de Kamercommissie voor Sociale Zaken en Volksgezondheid dat de Minister in het onderhavige wetsontwerp niet ver genoeg is gegaan. Uit de inmiddels verschenen uitvoerige memorie van antwoord blijkt onomwonden dat de bewindsman (gesecondeerd door zijn ambtgenoot van Justitie) niet bereid is voor de in het voorlopig verslag uitgeoefende aandrang te zwichten. De Regering acht het verlenen van al dan niet beperkte bevoegdheden aan technici op tandheelkundig terrein in strijd met het belang van de volksgezondheid. Het indertijd ingenomen standpunt, conform het advies van de Gezondheidsraad, n.l. dat het toestaan van de beperkte prothese een gevaar zou kunnen opleveren door de gereede aanleiding verder te gaan, wordt, aldus de M.v.A., ook thans nog gehandhaafd. De uitspraak in het voorlopig verslag „dat de hulp der tandtechnici blijkens tal van adressen, welke de Kamer uit alle lagen der bevolking bereiken, in een behoefte zou voorzien”, doet de Minister droogjes antwoorden dat te veel over het hoofd wordt gezien dat de schaduwzijden van een dergelijke hulp niet zo spoedig ter kennis van de Kamer zullen komen.

Met betrekking tot het gewijzigde criterium stellen de ministers dat bij de wet van 1925 en latere wetten personen zijn toegelaten die niet aan de oorspronkelijke eis voldeden. De aanspraak der onderhavige groepen (van 3 en van 19) voldoen hieraan evenmin. Ten einde echter al diegenen, die zich in gelijke omstandigheden als de reeds toegelatenen bevinden, een kans te geven, is het vroegere criterium (zo wordt gezegd) „enigszins afgezwakt”. Het gaat, aldus de Memorie, om het algemeen beginsel der rechtsgelijkheid, de gelijke behandeling van gelijke gevallen. Het staat de latere wetgever vrij niet alleen met de tekst, maar ook met de toepassing der wet rekening te houden.

Hierin moet blinkbaar de rechtvaardiging worden gezocht voor het ingenomen standpunt der Regering om een bevoegdheid te verlenen aan wie door een averechtse uitvoering (zo staat het in de Memorie gecursiveerd) *met recht* als gedupeerd kunnen worden aangemerkt.

De ministers menen dat er na de aanneming van het wetsontwerp geen personen meer aanwezig kunnen zijn die zich als zodanig kunnen laten gelden.

In de memorie van antwoord wordt medegedeeld dat er in ons land 2 à 3 honderd onbevoegden werkzaam zijn. Op grond van de abele historie der tandheelkundige wetgeving is te verwachten dat voor leden van deze groep te eniger tijd een beroep zal worden gedaan op verdere afzwakking van het oorspronkelijke criterium. Men zal het de

tandartsen daarom niet euvel kunnen duiden dat hun vertrouwen in de in uitzicht gestelde definitieve afsluiting van deze gelegenhedswetgeving erg wankel is. De tijd alleen zal het juiste antwoord kunnen geven.

Uiteraard is, gelijk reeds vroeger werd geconcludeerd, de aanneming van het wetsontwerp verzekerd, zodat het geen zin heeft zich aan verdere kritische reacties over te geven. B.